

som jeg ønsker i denne Paragraf, er, at Gymnastikundervisningen ogsaa bliver obligatorisk i Købstæderne for Pigerne. Det vil efter alle sagkyndiges Mening være overordentlig heldigt, om ogsaa Pigerne faa Gymnastikundervisning. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa her ved Fremsættelsen at begrunde dette. Jeg tror ogsaa, det er mindre nødvendigt, thi det er for de fleste straks indlysende, at en saadan Gymnastikundervisning for Piger, navnlig i Købstæderne, vil være overordentlig heldig. Det bliver derfor fastslaaet, at en saadan Gymnastikundervisning skal gives. Da det imidlertid er sikkert nok, at det vil volde nogen Bekostning flere Steder, hvor Købstæderne muligvis ikke have tilstrækkelig Gymnastiklokale eller Gymnastikredskaber eller Lærerkrafter osv., og at det ogsaa kan komme til at volde nogen Udgift for Forældrene, saasom til Anskaffelse af Gymnastikdragter til Pigerne, er der indsat en Bestemmelse, som giver Ministeren Adgang til foreløbig at dispensere derfra for at give nogen Tid til Gennemførelsen af saadanne Foranstaltninger.

Det tredje Punkt i samme Paragraf, som jeg ønsker ændret, er at faa optaget en Bestemmelse om, at Skolebade skulde kunne optages paa Undervisningsplanen, at der skal gives Kommunerne Adgang til at optage Skolebade som et Led af Undervisningen. Naar Kommunerne saa have faaet det optaget paa Undervisningsplanen, og naar denne er approberet af Direktionen eller Ministeriet, skulle Børnene være pligtige til at tage Del i den Undervisning, for saa vidt de ikke møde med Lægeattest eller paa anden Maade godtgøre, at de bør være fri. Under Forhandlingerne om Skoleloven fremkom der her i Tinget et Forslag om Skolebade, stillet af 15 ærede Medlemmer paa Foranledning, saa vidt jeg erindrer, af et Andragende fra Ringsted, som indbragtes her i Tinget af Folketingsmanden for Ringsted (Zahle), og der var megen Stemning i Tinget for at faa det indført. Da imidlertid den daværende Minister var ængstelig derfor og mente, at en saadan Bestemmelse indført som Tillæg paa Lovforslaget kunde skade dets Fremme, og vi alle havde en Følelse af, at det var paa Tide at faa Ende paa Forhandlingerne om Skoleloven, tog de 15 Forslagsstillere deres Forslag tilbage. Jeg mener, det er heldigt at faa Skolebade indførte, og jeg tror, at mange Steder, hvor Kommunalbestyrelsen med Lethed kan indrette saadanne Bade, vil det have sin store Betyd-

ning, ogsaa i Henseende til den offentlige Sundhed, om saadanne Bade blive optagne i Undervisningsplanen. Man maa vel lægge Mærke til, at det hele her lægges i Kommunalbestyrelsens Hænder. Hvor man ikke vil have en saadan Bestemmelse, kan man undlade at indføre den paa Undervisningsplanen.

Endelig blev der i samme Paragraf i sin Tid indført en Bestemmelse her fra Folketingets Side om, at de Læremidler, der kun bruges paa Skolen, anskaffes til samtlige Børn paa Kommunens Regning, og til fattige Forældres Børn anskaffes ogsaa de øvrige Midler paa Kommunens Regning. Det var en heldig Bestemmelse, som ikke alene er til Sir og Pryd paa den nugældende Skolelov, men ogsaa betyder mere, idet den mange Steder har været til overordentlig Gavn ved at fremme Undervisningen. Men man forsømte den Gang — og jeg havde min Part deri, det skal jeg erkende — at indsætte en Bestemmelse om, hvem der skulde afgøre Spørgsmaalet om, hvem der var fattige Forældre. Forældrene selv kunne jo ikke træffe denne Afgørelse; hvem skal saa afgøre det? Vi have i Ministeriet hidtil hjulpet os frem paa den Maade, at vi have ladet Kommunalbestyrelsen afgøre det, men saaledes, at der fra Forældrenes Side kan appelleres til Skoledirektionen. Jeg sætter Pris paa at faa denne Ordning fastslaaet ved Lov. Jeg tror, det er heldigt, at det er Kommunalbestyrelsen, der i første Instans dømmer om, hvem der er fattige Forældre. At sætte en Bestemmelse, der afgjorde det Spørgsmaal, ind i selve Loven, tror jeg vanskeligt lader sig gøre. Man kan ikke bestemme, at det kun er dem, der faa Fattigunderstøttelse, thi det vilde være at trække Grænsen alt for snævert, heller ikke vilde det være rigtigt at sætte, at det gælder dem, der ikke betale Kommuneskat eller faa Understøttelse af de fri Fattigkasser. I alle Tilfælde, hvor man vilde forsøge noget saadant, vilde man let faa det lavet saaledes, at man vilde komme til at ramme nogle uretfærdigt. Lader man derimod Kommunalbestyrelsen skønne i første Instans og Direktionen i anden Instans, tror jeg, at man i de allerfleste Tilfælde, om ikke i alle, vil faa en retfærdig Afgørelse. Direktionerne bestaa jo, som det vil erindres, af Amtmanden, Provsten og et Medlem valgt af Amdsraadet. Jeg tror, at disse 3 Mænd ville kunne skønne om de Sager. Det har nemlig vist sig i Praksis, at det er ganske heldigt. Enkelte Medlemmer ville maaske mene, at